

Székesfehérvár, 1896. szeptember 22. – Budapest, 1958. augusztus 30.

Felsőkereskedelmi érettségit tett. 1915-ben egyéves önkéntesként lépett be a hadseregbe, 1916-ban a hivatásos állományba került. 1917. január-augusztusban a 3. gyalogezred századparancsnokaként a fronton harcolt, megsebesült. 1919 júliusában belépett a nemzeti hadseregbe. 1921. augusztustól októberig részt vett a Burgenland elszakításának megakadályozásáért kirobbantott nyugat-magyarországi felkelésben. 1921–1925-ben a Vitézi Törzsszék törzsszéktartója. 1925-1928-ban különböző csapatoknál beosztott tiszt, majd 1935-ig a magyar királyi testőrségnél szolgált. 1935-36-ban a 14. honvéd gyalogezred II. zászlóaljának századparancsnoka, 1936-tól a Honvédelmi Minisztérium VI/5. osztályán vezérkari előadó, 1938-40-ben a vezérkari főnökség 5. osztályának helyettes vezetője. 1940-41-ben a 2. vkf. osztályon (hírszerzés és kémelhárítás) kémelhárító alcsoportvezető, 1941-1942-ben osztályvezető helyettes. 1942. októbertől 1944. márciusig az I. hadtest vezérkari főnöke. 1944. áprilistól az Államvédelmi Központ és 2. vkf. osztály vezetője, ő szervezte meg a Faragho-féle fegyverszüneti delegáció moszkvai útját. 1944. október 16-án a nyilasok letartóztatták, Sopronkőhidára hurcolták. 1945. január 18-án ezredesi rangjától megfosztották, és a honvédségből kicsapták. 1945. február 12-én a hadbíróság felmentette, 1945. március végén szabadult. 1945. áprilistól az új magyar honvédségben szolgált vezérőrnagyi rangban. 1946-48-ban a honvédség felügyelője; altábornagy, majd vezérezredes. 1948. februártól a Honvédelmi Minisztérium politikai államtitkára, 1949. januárban nyugdíjazták. 1950. március 3-án letartóztatták, a Sólyom László és társai elleni koncepciós perben szervezkedés és kémkedés, valamint háborús bűntett vádjával augusztus 17-én, másodfokon is halálra ítélték, de az ítéletet nem hajtották végre. A perújrafelvétel során 1954. szeptember 28-án felmentették a szervezkedés és hűtlenség vádjáról, de háborús bűncselekmények elkövetése miatt életfogytig tartó fegyházra ítélték. 1956. október 27-én szabadult, 1956. november 4. után sem hagyta el az országot, feltételes szabadlábon létét rendszeresen meghosszabbították. Amikor 1958-ban visszarendelték büntetése folytatására, öngyilkos lett.